

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА СУЧАСНОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ

В.В. Струнін

Національний університет харчових технологій

Зростаючий інтерес до активізації інноваційної діяльності є конкретним відображенням потреби суспільства у якісних змінах. Генеруючи і підтримуючи інноваційну активність, держави можуть очікувати на значні зрушення, в першу чергу у соціально-економічній сфері, що стає можливим за рахунок породження нових процесів у економічній системі та, відповідно, спонукання до переходу системи на якісно новий етап розвитку. Інноваційні зрушення виступають базисом для позитивної динаміки еволюційного економічного процесу.

Інноваційна діяльність в умовах сьогодення стає основною рушійною силою розвитку суспільної свідомості, підприємств, держави і світу в цілому шляхом створення, впровадження та дифузії нового продукту [1].

Основним вектором інноваційної діяльності є комерціалізація результатів досліджень та винаходів через випуск унікальних за своїми властивостями продуктів. Це виступає передовим джерелом формування конкурентоспроможності, оскільки новостворений продукт інноваційної діяльності стає провідним на ринку, так як найбільш повно задовольняє актуальні в конкретний момент часу потреби.

Вихідним пунктом інноваційної діяльності є новації. Виникнення новацій може розглядатися з різних точок зору. З одного боку, можна говорити про те, що новації виникають випадково, за рахунок вдалого збігу обставин, креативного мислення та нестандартних підходів до явищ і процесів та з використанням методів аналізу та синтезу. Тут мова йде про інноваційний процес від самого початку життєвого циклу інновацій, тобто про новацію – нове утворення, ідею, думку, що згодом трансформується у практичний результат під впливом інтелектуального потенціалу новатора.

Часто новації виникають на основі вже створеного базису, яким є попередні винаходи та розробки, і являють собою своєрідну надбудову з якісно новими характеристиками. В цьому разі, мова йде про удосконалення (добробку) раніше створених продуктів (процесів, правил, процедур) на підставі існуючого досвіду та конкретних результатів їх впроваджень.

Ще одним баченням процесу виникнення інновацій є зміна парадигми сприйняття наявних засобів, ресурсів та можливостей їх використання. Тут мова йде про те, що певний об'єкт може довгий час бути доступним, але не сприйматися як інновація, і лише після зміни системи поглядів може бути використаний як елемент у інноваційному процесі і принести користь у вигляді конкретного результату. І тут інновації починають існувати паралельно з попередніми знаннями і по мірі закріплення витісняють їх [2].

Зважаючи на варіацію підходів до виникнення інновацій та закладений у них базис щодо якісного удосконалення, беззаперечним можна вважати той факт, що у сучасних умовах доцільно обирати саме інноваційний тип розвитку підприємств, організацій і держави в цілому, як запоруки ринкового успіху, забезпечення ринкової позиції і довготривалої ефективності діяльності.

Даний вектор розвитку повинен базуватися на регулярних впровадженнях новацій з використанням системного підходу. Таким чином, мова йде не про хаотичну чи фрагментарну інноваційну діяльність, а про чітко відпрацьований алгоритм відбору і реалізації новацій з позицій доступності, раціональності та можливості швидкої адаптації і впровадження.

Ведення інноваційної діяльності та долучення до світових інноваційних процесів дає підприємствам можливість розширювати сферу власного впливу та формувати стійкість до факторів зовнішнього середовища. Так, одним з перспективних напрямів розвитку і світової співпраці вбачаються «зелені інновації». Яскравим прикладом даного напрямку виступає досвід співпраці України та Японії [3]. Характерною рисою інноваційної діяльності Японії виступає наявність швидкого впровадження готових інноваційних рішень. Такий підхід є зразковим для багатьох країн, в тому числі і для України, щодо

ведення власної інноваційної діяльності для відповідності рівню загальносвітового інноваційного процесу.

Інвестування у нові технології, прикладом якого виступає співпраця України та Японії у металургійній галузі [3], інновації у сферах маркетингу, управління, процесні інновації дозволяють отримати ряд переваг, зокрема щодо більш привабливої цінової політики на продукт для кінцевого споживача, виходу на новий рівень виробничих можливостей та більш якісне і повне використання наявних лімітованих ресурсів.

Економічний розвиток країн, які стали на інноваційний шлях розвитку та долучилися до інноваційного процесу помітно вищий від рівня тих країн, що використовують екстенсивний шлях розвитку. Це виступає стимулом до інноваційної діяльності і дає підстави для формування стратегії розвитку держави в інноваційній площині [1].

Дотримуючись інноваційного курсу, суб'єкти господарювання в праві очікувати на першочергове отримання вигід від реалізації інноваційних продуктів та, як наслідок, підвищення ефективності діяльності та конкурентоспроможності.

ЛІТЕРАТУРА:

1. **Соловчук К.** Інновації мають стати двигуном українського економічного зростання / Костянтин Соловчук, Наталія Печоріна, Святослав Халус // Укрінформ. – 2011. [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://www.ukrinform.ua/ukr/news/nnovats_mayut_stati_dvigunom_ukranskogo_ekonomchnogo_zrostannya_azarov_1051713
2. **Маркин С.** Інновації в торгівлі / Семен Маркин // /Independent News – 2012. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://independent-news.ru/?p=26341>
3. **Жуков А.** Токіо-Київ. / Артем Жуков. // День. – 2012. – №16. [Електронний ресурс]. Режим доступу до газети: <http://www.day.kiev.ua/uk/article/panorama-dnya/mikola-kulinich-yaponci-bachat-v-ukrayini-seryoznogo-partnera>